

VIII. 2. udvalg.

ningen af styrelsesrådets rapporter, som efter hans opfattelse på overskuelig måde burde koncentrere sig om de synspunkter og de forslag, som man havde kunnet nå til enighed om, samt eventuelt en opgørelse over på hvilke punkter, der ikke var opnået enighed. Rapporterne burde ikke kunne give anledning til lange diskussioner om antallet af delegerede, som havde beskæftiget sig med et bestemt spørgsmål.

Sovjetunionen påpegede sammenhængen mellem den grad, i hvilken udviklingslandenes hjemlige ressourcer blev mobiliseret, og den andel, disse lande fik i overskuddet fra udnyttelsen af deres naturressourcer; andre afgørende faktorer var kapitalflugten fra de pågældende lande og beskyttelsen af deres suverænitet over egne naturressourcer. Sovjetunionen udtrykte støtte til UNIDO, som kunne spille en vigtig rolle i industrialiseringsprocessen. Man fandt stadig, at organisationen var underbemandet og dens opbygning utilfredsstillende.

II. Resolutionerne, m. v.

1. På en lang række udviklingslandes vegne fremlagde Tunesien en resolutionstekst, som efter enkelte mindre ændringer kom til at bestå af 6 operative paragraffer, i henhold til hvilke Generalforsamlingen i den første tager rapporten fra UNIDO's styrelsesråds 2. samling til efterretning; i den anden anmoder styrelsesrådet om i fremtidige rapporter at inkludere et sammendrag af organisationens aktiviteter i det foregående år; i den tredje opfordrer regeringerne til at yde UNIDO yderligere støtte i form af frivillige bidrag til gennemførelse af et udvidet program; i den fjerde anmoder UNIDO om at fremskynde sit forberedende arbejde i forbindelse med FNs 2. udviklingsår og tage aktivt del i udarbejdelsen af en udviklingsstrategi for 1970'erne; i den femte giver sin tilslutning til styrelsesrådets resolution 11 (II) om en forhøjelse til \$ 1,5 mill. af den del af FNs regulære bistandsprogram, som skal anvendes til industriel udvikling i årene 1969-79 samt i den sjette udtaler som sin opfattelse, at UNIDO bør udføre et større antal projekter vedrørende industriel udvikling under UNDP i betragtning af det stigende antal anmodninger om sådanne projekter.

For at undgå at skulle give tilslutning til forhøjelsen af UNIDO's andel i FNs regulære bistandsprogram fremsattes fra amerikansk side et ændringsforslag, i henhold til hvilket der i slutningen af første operative paragraf skulle indføres en henvisning til styrelsesrådets resolution 11 (II), således at Generalforsamlingen kun ville komme til at tage denne beslutning til efterretning uden at behøve at godkende den. Den operative paragraf 5 skulle erstattes med en ny, i henhold til hvilken Generalforsamlingen ville anbefale, at UNIDO og UNDP i fællesskab overvejer ønskeligheden af at omdanne SIS til en „Revolving Fund“ med tilstrækkelig fleksibilitet til at imødekomme UNIDO's behov, og således at anvendte midler ville blive tilbagebetalt af UNDP i det omfang, de indgik i godkendte projekter med UNIDO som udførende organ. Det amerikanske forslag vandt ingen tilslutning hos udviklingslandene og blev følgelig senere trukket tilbage.

Under afstemningen i 2. udvalg vedtoges de to første samt 4. operative paragraf enstemmigt; 3. operative paragraf vedtoges med 59 stemmer for, ingen imod, og 15 som afstod (vestlige lande herunder de nordiske); 5. operative paragraf vedtoges med 49 stemmer for (udviklingslande), 17 imod (USA, Storbritannien, Frankrig, Canada, Australien, New Zealand, Irland, Belgien, Japan samt de kommunistiske lande), og 10 som afstod (heriblandt de nordiske lande, Israel, Østrig og Nederlandene); 6. operative paragraf vedtoges med 75 stemmer for, ingen imod, og 1 som afstod (Storbritannien).

Resolutionen som helhed blev vedtaget med 59 stemmer for, ingen imod, og 20 som afstod (USA, Storbritannien, Frankrig, Canada, Australien, Irland, Belgien samt de kommunistiske lande). Sverige afgav på samtlige nordiske landes vegne en stemmeforklaring, i hvilken de udtalte, at de nordiske lande havde stemt for resolutionen som helhed som udtryk for disse landes stærke støtte til UNIDO's arbejde, og fordi rapporten reflekterede de konstruktive skridt, der var taget under den anden møderække i UNIDO's styrelsesråd. Når de nordiske lande ikke havde kunnet stemme for paragrafferne 3 og 5, skyldtes det overbevisning om, at UNIDO i første række